

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

MĂREȚIA ȘI NECESITATEA CREȘTINISMULUI

Sfântul Cuvios
Macarie cel Mare,
icoană

Nimeni nu poate intra în viața (cea întru Hristos), zice Domnul, decât prin multe încercări (ispite), printr-un lung șir de exerciții (nevoințe), prin (răbdarea) multor ocări și insulte. Numai astfel strunită, firea (omenească) poate intra în Împărăția cerurilor. Fără antrenamente (stăruitoare), nimeni nu pătrunde într-aceasta. De pildă, meseriașul ia un material foarte dur, îl vâără în foc, apoi îl scoate de acolo și-l bate cu barosul, și iarăși îl pune în foc până ce devine mlădios și abia după aceea îl transformă într-un vas prețios, folositor stăpânului său. La fel se procedează și cu ceara. La frig ea este foarte tare; dar cum este încălzită la foc, începe să se-nmoaie și devine maleabilă, luând întocmai chipul pecetei (sau obiectului dorit).

Așa se petrece și cu sufletul. El are mereu trebuință de o cât mai deplină formare, aceasta realizându-se prin antrenarea în focul ispitelor și prin încercări, ca astfel să ia amprenta chipului desăvârșit al lui Hristos și pecetea cerească. De asemenea și olarul vâără vasele de argilă în foc și în apă, punându-le astfel la încercare, alegându-le pe cele rezistente spre a fi folosite, în timp ce pe celelalte le sfărâmă spre a fi complet distruse. Tot așa este și cu cei care înfruntă obstacole, antrenându-se pentru lupta (spirituală și nevăzută). Li se-ntâmplă una din două: ori ies biruitori din lupte, ori cad și pier; aceasta pentru că se depărtează de Dumnezeu și se înstrăinează de Viața (adică de Hristos, care este Viața Lumii). Dar cei care rezistă încercărilor și nenorocirilor (din timpul luptei), căzând și ridicându-se, zidind iarăși dacă se surpă (uneori) zidirea, aceștia sunt cei care primesc răsplata (de la Dumnezeu) și rămân de-acum înainte neclintiți. Așa este și cu sufletul care se nevoiește (pe calea virtuților): uneori cade, dar se ridică sau zidește chiar dacă pe alocuri se mai surpă și așa mai departe, până ce va dobândi biruința finală.

Cei care ucenicesc pentru Împărăția cerurilor au trebuință de îndrumători, care să-i călăuzească până ce se vor înrădacina în har și vor deveni neschimbători și neclintiți.

(Sfântul Macarie Egipteanul, "21 de cuvântări despre mântuire")